अंगहेमातः ॥ ३८॥ उपदेशेऽनधिकारिणोदर्शयति नैतदितिद्वाभ्याम् खलायपरोद्वेजकाय भिन्नायदुराचाराय धर्मध्वजायदांभिकाय ॥३९॥
॥ ४० ॥ अधिकारिणआह श्रद्धधानायेतिद्वाभ्याम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ एतच्छ्रवणकीर्तनपरस्यापिगत्पदप्राप्तिरेवफलमित्याह यइति अप्यर्थे
चकारः सोऽपिमत्पदवीमेतिहिनिश्चितम् ॥ ४३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेटीकायांद्वात्रिंशतितमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥
त्रयस्त्रिंशेतुतस्यैवकपिलस्योपदेशतः ज्ञानभावेनतन्मातुर्जीवन्मुक्तिरुदीर्यते ॥ १ ॥ विस्रस्तंमोहरूपंपटलमावरणंयस्याःसा तत्त्वान्येवविषय

जीवस्यसंसृतीर्बद्धीरविद्याकर्मनिर्मिताः॥ यास्वंगप्रविशन्नात्मानवेदगतिमात्मनः॥ ३८॥ नैतत्खलायोप
दिशेन्नाविनीतायकर्हिचित्॥ नस्तब्धायनभिन्नायनैवधर्मध्वजायच॥ ३९ ॥ नलोलुपायोपदिशेन्नगृहारूढ
चेतसे॥ नाभक्तायचमेजातुनमद्भक्तद्विषामपि॥ ४० ॥ श्रद्दधानायभक्तायविनीतायानसूयवे ॥ भूतेषुकृत
मैत्रायशुश्रूषाऽभिरतायच॥ ४१ ॥ बहिर्जातविरागायशांतचित्तायदीयताम् ॥ निर्मत्सरायशुचयेयस्याहं
प्रेयसांप्रियः॥४२॥ यइदंशृणुयादंबश्रद्धयापुरुषःसकृत्॥ योवाऽभिधत्तेमच्चित्तःसत्येतिपदवींचमे॥४३॥
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेद्वात्रिंशोऽध्यायः॥ ३२॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥
मैत्रेयउवाच एवंनिशम्यकपिलस्यवचोजनित्रीसाकर्दमस्यदयिताकिलदेवहूतिः ॥ विस्रस्तमोहपटला
तमभिप्रणम्यतुष्टावतत्त्वविषयांकितसिद्धिभूमिम्॥ १ ॥ देवहूतिरुवाच अथाप्यजोंऽतःसलिलेशया
नंभूतेंद्रियार्थात्ममयंवपुस्ते॥ गुणप्रवाहंसदशेषबीजंदध्यौस्वयंयज्जठराब्जजातः॥ २॥

स्तेनांकितासिद्धिः सांख्यंज्ञानंतस्यभूमिंक्षेत्रंप्रवर्त्तकम् ॥ १ ॥ अथेतिवाक्यांतरे अजोऽपितववपुःकेवलंदध्यौ नतुदृष्टवान् सचस्वयंसाक्षाद्य
स्यतवजठराब्जाज्जातः सभवानेवविश्वस्य सर्गादिविधत्ते नतुतवसर्गादिकर्त्ताकश्चिदस्तिएवंभूतस्त्वंमेमयाकथंजठरेणधृतइतित्रयाणामन्वयः कथं
भूतंवपुः सत्व्यक्तम् तत्रहेतुः अंतःसलिलेशयानं कीदृशम् भूतानींद्रियाणिच अर्थाश्चशब्दादयः आत्माचमनः एतन्मयमेतैर्व्याप्तमित्यर्थः कु
तः गुणानांप्रवाहोयस्मिन्नतत् कुतः अशेषस्यकार्यकारणस्यबीजंकारणम् ॥ २ ॥